

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN!

KOMÜNİST

KÖZ

**Kayıma Karşı Durmak için
Cumhur İttifakı'na Karşı
Kitlese Bir Seferberlik**

**Millet İttifakı'yla Seçime Girme Hesabı
Kayım Karşıtı Mücadeleye
Köstek Olur**

**Cumhur İttifakı'na Karşı
Seçimleri Bekleme!**

AYLIK KOMÜNİST GAZETE FİYATI: 1 TL (KDV DAHİL) ŞUBAT 2021 ÖZEL SAYI 1

Boğaziçililerin İhtiyacı Alkış Değil Cumhur İttifakı'na Karşı Kitlese Seferberlik

Boğaziçi'nde kayım karşıtı mücadele büyüyor! Üniversite önündeki polis barikatlarına, gözaltılara, tutuklamalara, gece yarısı operasyonlarına, din iman soslu LGBTİ düşmanı psikolojik savaşlara ve üniversite kampüsünün keskin nişancılarla, çevik kuvvetlerle polis taarruzuna maruz kalmasına rağmen öğrencilerin mücadelesi aynı kararlılıkla sürüyor. Son iki yıldır kayımlara karşı en kitlese, en sürekli, en fazla gündeme oturan mücadeleyle karşı karşıyayız

Dikkati polis şiddetine değil Boğaziçi'ndeki mücadele azmine çekmeli. Boğaziçi Üniversitesindeki eylemlerden söz ederken yaygın bir mağduriyet psikolojisinden kaynaklanan bir alışkanlıkla polis baskısına odaklananlar çoğunlukta. Hâlbuki öğrencilerin yaptıkları açıklamada da belirttikleri gibi, bugün Boğaziçililerin uğradığı şiddet Türkiye'de ortalama bir muhalifin karşılaştığı şiddetten daha fazla değildir. Boğaziçi'nin farkı başka yerdedir. Hükümetin şiddeti Boğaziçi'ndeki mücadelenin önünü bir türlü kesemiyor.

Erdoğan MHP'den kurtulmaya çalışıyor. İçinden geçtiğimiz döneme damgasını vuran Erdoğan'ın, MHP'ye bağımlılığını azaltma yönündeki girişimleridir. Milli Görüşçülerin peşinden kapı kapı dolaşarak, peş peşe demokratikleşme vaatlerinde bulunuyor. Adalet Bakanı'nın, MHP'nin AKP içindeki yansıması olan Soylu karşıındaki çıkışlarını da bu çerçevede yorumlamak gerekir.

Erdoğan MHP'den kurtulamaz. Zira Cumhur İttifakı'nda MHP pasif değil, belirleyici bileşendir. MHP bilinçli olarak Erdoğan'ın girişimlerini sabote ediyor. Gelecek Partili Özdağ'a yapılan saldırı, MHP'nin "HDP'yi kapatalım", "HDP'lileri itlaf edelim" çağrıları, emniyetin HDP bürolarına yaptığı operasyonlar, Soylu'nun Adalet Bakanı'nı sıkıştırmak için yağdırdığı tutuklama talimatları bu doğrultuda atılan adımlar olarak görülmelidir. Erdoğan ne zaman demokratik reform hayali yaymaya çalışsa MHP bu şekilde misliyle yanıt verecektir.

Ne Millet ne de Cumhur İttifakı'nın herhangi bir bileşeni müflis reisin suçlarına ortak olmak istiyor. Erdoğan, bugün ne devlete ne

de partisine hâkimdir. Tek değil kuşatılmış adamdır, gerileyişi nedeniyle tüm manevra kabiliyetini yitirmiştir. Pazarlık yapacağı kesimlere sunabileceği hiçbir şey kalmamıştır. Bu anlamıyla Erdoğan'ın kendisi batık bir girişimdir. Erdoğan'a ayakta kalması için destek vermek bu batık projeye ortak olmak anlamına gelecektir. Bu nedendir ki ne AKP'den ayrılanlar ne de Millet İttifakı'nın bileşenlerinden herhangi biri Erdoğan'ın girişimlerine yanıt veriyor.

Türkiye'de faşizm yükselmüyor. Yüzde elliyi evde zor tutuyoruz yalanın temelsiz olduğu çoktandır anlaşıldı. Öyle ki "Kabeyi savunacağız", "Sapkın provokatörler" nidalarıyla toplumun en geri hassasiyetleri kaşındığı zaman bile Beyazıt meydanına bin kişiyi toplayamayan bir hükümet var. Kendi tabanını silahlandırmak şöyle dursun harekete geçiremeyen Erdoğan, Kılıçdaroğlu'na yumruk atmak için bile MHP'ye başvurmak zorunda kalmıştır.

MHP de tasfiyecilikten nasibini almıştır. MHP'nin bir burjuva kitle partisi olmadığı açıktır ama bu partinin iktidarı almak için harekete geçmiş faşist bir parti olmadığı daha da açık olmalıdır. Erdoğan'ın desteği olmasa Bahçeli koltuğunu çoktan parlamentarist Akşener'e kaptırmıştı. Doğrusu bugünkü ÖDP 12 Eylül öncesinin Devrimci Yoluna ne kadar benziyorsa, Cumhur İttifakı'nın bileşeni MHP de yetmişli yıllardaki MHP'ye o kadar benzemektedir. HDP'ye saldırmaya cesaret edemeyen MHP'liler Gelecek Partisi Genel Başkan Yardımcısı Selçuk Özdağ örneğinde görüldüğü üzere eski mesai arkadaşlarıyla yetinmektedirler.

Bütünlüğü olmayan devlet aygıtının baskısı korkuyu değil öfkeyi büyütür. Erdoğan'ın ve MHP'nin elinde muhalefeti sindirmek için kalan tek silah devlet aygıtıdır. Ancak ordusu, polisi, mahkemesiyle devletin kendisi de bütünlüğünü yitirmiş durumdadır. Polis önce kapıları kırıp sonra özür diliyor. Gözaltına alınanlar çoğunlukla serbest bırakılıyor. Mahkemelerin kararları birbiriyle çelişiyor. Hükümet eylemleri eskisi gibi yasaklayacak cesareti kendisinde bulamıyor.

Tam da bu nedenle hükümetin uyguladığı şiddet muhalefeti sindirmediği gibi daha geniş kesimlerin Cumhuriyet İttifakı'na karşı harekete geçmesini mümkün kılıyor.

Koşullar devrimciler için elverişlidir. Şiddeti sindiremeyen, reformu ümit veremeyen bir hükümetin yumuşama girişimlerinin aslında bir zayıflığa işaret ettiği ezilen ve emekçi yığınlar tarafından sezildikçe bu kesimlerin cesareti artar ve reformistlerin kitle hareketini denetleme becerisi azalır. Türkiye tam da böyle bir dönemden geçmektedir.

Yetmişli yıllarda solda yapılan faşist diktatörlük tespitlerinin maksadı başkaydı. Bu tespit bulunanlar verili siyasi düzenin hiçbir kurumuna yaslanarak siyaset yapılamayacağı sonucuna varıyordu. Bu da elbette devletin yasalarına boyun eğmeyen devrimci örgütlenmeleri şart koşuyordu. Bugün Türkiye'de faşizm tespiti yapmanın böyle bir siyasi sonucu yoktur. Öyle ki HDP'nin kendisi bile faşizme karşı birleşik mücadele platformlarında yer alabilmektedir.

Tek adam rejimi/faşizm saptamaları CHP kuyrukçuluğunun bahanesi olarak üretiliyor. Yükselen/konsolide olan faşizm tespiti yapanların amacı elbette devlete karşı emekçilerin bağımsız mücadelesini yükseltmek değil. Onlar "faşizm yükselirken" devrim propagandası ve ajitasyonu yapmanın sekterlik olduğu varsayımıyla, karşı devrimci saldırıları abartarak sözüm ona faşizme karşı mücadele eden Amerikancı muhalefete yedeklenmenin bahanelerini üretiyorlar.

Asıl engel faşistler değil devrimcilerin kendi ayaklarına vurduğu prangalardır. Devrimci güçler 2023 seçimlerine kilitlenerek her kritik gelişmede ölü taklidi yapanların, provokasyon bahaneleriyle sorumluluklarından kaçanların yörüngesinden kopamıyorlar. Son bir senedir Newroz'dan 1 Mayıs'a tüm eylemlerin iptal edilmesi karşısında sessiz kalınması, provokasyona gelmeme, halk sağlığını koruma bahaneleriyle solda yayılan oto-sansürün ve eylem yasakçılığının açıktan eleştirilememesi bu kuyrukçu tutumun en açık göstergeleridir.

Kayyum karşıtı mücadelenin militan hatta yürümesinin sebebi sol akımların Boğaziçi'ndeki zayıflığı. KÖZ sayfalarında öteden beri Türkiye'de hükümete karşı kitlesel bir ayaklanmanın olmamasının en önemli nedeninin Türkiye'de solun tarihinin en güçlü döneminden geçmesi olduğu ifade edildi. Boğaziçi'nde yaşananlar aynı saptamayı tersinden doğruluyor. Boğaziçi'nde sol akımlar zayıf olduğu için "eylemi tadında bırakma", yahut üniversite kapısından sadece Boğaziçili öğrencileri sokarak eyleme Boğaziçili öğrencilerle devam etme önerisi kabul görmemiştir. Yine sol akımlar hakim olmadığı için eylemlerde siyasetlere yönelik propaganda, ajitasyon ve flama yasağı konmamıştır.

Boğaziçi'nde sol zayıf olduğu için öğrenci ve hocalarla sınırlı olmayan talepler öne çıkıyor. Boğaziçi'nde sadece öğretim üyelerinin ve öğrencilerin değil üniversitelerde çalışan tüm emekçilerin üniversite yönetiminde söz sahibi olması gerektiği talebi yükseltilmektedir. Yıllardır öğrenciye iş çalışana öğrenim hakkı talebini yükselten KÖZ'ün arkasında duran komünistler bir yana solun geri kalan kesiminin tümünün bu talebin gerisinde olduğu açıktır. Böyle bir talebin Boğaziçi'nde yükselmesi de esas olarak solun bu üniversitedeki zayıflığıyla ilişkilidir. Nitekim sol akımlar sürece müdahil olduğu oranda bu talebin önünün kesilmesi ve "özerk üniversite", "hocalarımızın yanındayız" talebinin öne çıkması beklenmelidir.

Millet İttifakı'yla seçime girme hesabı kayyım karşıtı mücadeleye köstek oluyor. Bugün Boğaziçi Üniversitesi öğrencilerine haklı olarak "HDP'li belediyelere kayyım atanırken neredeydiniz" diye soranlar vardır. Ama asıl önemlisi soruyu tersinden sormaktır: Madem Boğaziçi Üniversitesi'nin öğrencileri kayyım karşıtı ellerindeki tüm sınırlı olanaklara rağmen, böylesine bir mücadele verebiliyor o halde örgütsel kapasitesi ve elindeki imkanları Boğaziçililerden yüzlerce kat fazla olan, kat be kat politik ve militan bir tabana sahip HDP neden kayyımlara karşı Boğaziçililerin yanına yaklaşan bir direniş örememiştir? Bu sorunun yanıtı polis baskısından ziyade HDP'nin 2023 seçimlerine yönelik hesapları olsa gerek. Yanıt, Amerikancı muhalefetin CHP merkezli İttifakı'nın bozulmaması için HDP'nin herhangi bir politik hamleden ve eylemden uzak durmasıdır.

Kayyım karşıtı mücadelede hedef tahtasına kimin oturtulması gerektiği belli. Boğaziçi Üniversitesi'nde başlayan ve hala süregiden protestolar Erdoğan'dan çok reformistlerin faşizm umacısıyla yarattığı korku atmosferinin kırılmasını mümkün kılmış, Cumhuriyet İttifakı'nın aslında kağıttan kaplan olduğunu göstermiştir. Ancak bu gelişmelerden çıkarılacak sonuç Boğaziçi Üniversitesi öğrencilerini alkışlamak, onların tüm emekçilere yol gösterdiğini söylemek değildir. Bu öğrenci temelli bir harekete sahip olmadığı bir önderlik vasfını yüklemek olur. Hâlbuki Boğaziçi protestocuları böyle bir görevi üstlenmek şöyle dursun rektörle uğraşmanın ötesine geçememektedir. Kayyımı atayan Beştepe olsa da eylemlerde Erdoğan karşıtı sloganlara rastlamak mümkün değildir.

Boğaziçililerin alkışa değil Cumhuriyet İttifakı'na karşı kitlesel bir seferberliğe ihtiyacı var. Bugün yapılması gereken Boğaziçililerin sürdürdüğü mücadeleyi hedef tahtasına Cumhuriyet İttifakı'nı ve Reis'ini koyarak büyütme. Mücadeleyi büyütmenin koşulu ise herkesin kendi kabuğuna çekilip, kendi mücadele alanında kısmi ve yerel taleplerin peşinden koşmasından değil tüm bu mücadeleleri hükümete karşı kitlesel eylemlerde buluşturmasından geçer. Bu doğrultuda atılması gereken ilk adım elbette Amerikancı muhalefetten ve onun 2023 seçimlerini beklemeye şartlanmış çizgisinden kurtulmak olacaktır.

Üniversiteli protestocular öğrenci değil devrimci adayları olarak görülmelidirler. Gerek Boğaziçi'nde gerekse de diğer üniversitelerde kayyım protestolarına katılan kesimleri öğrenci kategorisinde değerlendirmek de haksızlık olur. Protestocu gençleri harekete geçiren devrimci arayışlarıdır. Bu kesimler bir öğrenci olarak kayyımdan rahatsız oldukları için değil, kayyım rahatsızlığını fırsat bilerek bir hareket yaratmak arzusuyla protesto eylemlerini örgütlemeye girişmişlerdir. Bu yönelimleri nedeniyle devrimci arayışı olan herkes gibi onların da en çok devrimci partiye ihtiyacı vardır.

Asıl somut çağrı devrimci partiyi inşa çağrısıdır. Bugün muhtelif muhalif hareketlerin önüne nasıl gerçekleştirileceğini kimsenin bilmediği mücadele hedefleri koymak soyut temennilerin ötesine geçememek anlamına gelir. Tersinden somut bir çözüm iddiasında bulunanlar ise devrimci bir partinin kuruluş kongresinin nasıl örgütleneceğine dair net bir yol haritası çizmesi gerekir. KÖZ'ün arkasında duran komünistler tam da bu haritanın propagandasını yapıyorlar. Aynı amaç, öncelik ve ilkeleri taşıyan komünistleri devrimci partinin kuruluş kongresini örgütlemek için birlikte sorumluluk almaya davet ediyorlar.

Emekçilerin Önündeki En Büyük Engel 2023 Hayalleri

Seçimleri Beklemeyelim

Cumhuriyet İttifakı'na Karşı Kitlesel Seferberlik

Birleşik ve Eylemli Mücadeleye!